

[Elisabeth Arnold]

til advokat Gunnar Homann, som klager over en del af de sager, der er blevet behandlet i Flygtningenævnet. Det var det ene spørgsmål.

Og det andet spørgsmål går stadig væk på den libanesiske rejsehjemmel, som ministeren har opholdt sig lidt ved. Jeg vil gerne spørge, om ministeren er klar over, hvem der administrerer disse påstemplinger i passene.

Pia Kjærsgaard (FP):

På den ene side udtrykte udenrigsministeren sin fulde tillid til Flygtningenævnet, men på den anden side må alle her i Tinget jo konstatere, at regeringen har valgt at leve med den særlov, som blev vedtaget – godt nok uden om regeringen – men regeringen må sidde med en lidt flov smag i munden over at have inkasseret det nederlag. Så jeg vil godt spørge udenrigsministeren: Vil der egentlig ikke efter vedtagelsen af den radikale særlov være grund til at nedlægge Flygtningenævnet?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Fru Elisabeth Arnolds spørgsmål kommer jo overhovedet ikke denne sag ved, og hun får ikke mig til at begynde på at give detaljerede oplysninger om en anden ministers administrative område. Det synes jeg ikke ville være korrekt.

Til fru Pia Kjærsgaard må jeg sige: Jo, mon ikke alle har en flov smag i munden over den sag?

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg bad ikke udenrigsministeren om at komme med detaljerede oplysninger om administrationen af en anden ministers område, men da ministeren nu allerede har begivet sig ind på den anden ministers område ved at udtale sig i dagspressen og tv, vil jeg da gerne gentage mit spørgsmål: om han overhovedet ved, hvem der har ansvaret for administrationen af stemplerne i passene.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om det »jo«, han lige gav til fru Pia Kjærsgaard, var et ja til hendes ønske om at nedlægge Flygtningenævnet.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Nej!

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 574

4) Til udenrigsministeren af:

Elisabeth Arnold (RV):

»Mener udenrigsministeren, at det er undergravende for Danmarks asyllovgivning, at flygtninge efter undersøgelse i Justitsministeriet tager på besøg i deres hjemland?«

Elisabeth Arnold (RV):

Spørgsmålet tager sit udgangspunkt i et citat af udenrigsministeren i Berlingske Tidende fra den 4. marts 1992, hvor udenrigsministeren er citeret for at sige:

»Det er undergravende for asylsystemet, og der er ikke noget at sige til, at mange danskere føler sig trukket rundt ved næsen og til grin.«

Jeg vil gerne spørge, om udenrigsministeren mener, hvad han siger, eller han er fejlciteret.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg kan helt bekræfte det citat, som fru Elisabeth Arnold henviser til.

Og når jeg bliver spurgt, om jeg mener, det er undergravende for Danmarks asyllovgivning, at flygtninge efter undersøgelse i Justitsministeriet tager på besøg i deres hjemland, må jeg sige, at hvis det sker i stort omfang – og samtidig med, at man, som vi har oplevet det i den løbende diskussion om tildeling af asyl, taler om, at der er en generel risiko forbundet med at rejse til det pågældende sted – ja, så er mit svar, at det er undergravende.

Men så vil jeg gerne tilføje, at der er formentlig ingen, der kunne finde på at modsætte sig, at en flygtning, der i mange år har haft asyl i Danmark, får mulighed for at rejse tilbage, hvor han eller hun kom fra, f.eks. for at se, om det nu var muligt at flytte hjem igen. Det er da et ønske, jeg tror at mange flygtninge nærer. Og andre, som måtte have behov for at rejse tilbage på besøg, skal da også have mulighed for at gøre det, når forholdene tillader det, som tilfældet jo nu er i Libanon.

Men det, jeg sigtede til med mine udtalelser i sidste uge, var det forhold, at vi jo ikke blot ser, at nogle enkelte palæstinensere med asyl i Danmark nu besøger Libanon eller Syrien af en eller anden grund. Nej, vi ser en omfattende strøm af rejsende, der stiller vores asylpolitik